

ПРОТОКОЛ

№ 198

гр. Пловдив, 23.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на двадесет и трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иван Хр. Ранчев

Членове: Вера Ив. Иванова
Антония К. Роглева

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
и прокурора Т. Ст. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно частно наказателно дело № 20245000600194 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Обвиняемият М. А. С., доведен от С. а. - П., се явява лично и с **адв. Д.**, редовно упълномощен.

За Апелативна прокуратура се явява **прокурор Д.**.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият М. С.: Да се даде ход на делото.

Съдът, след съвещание, намира, че няма процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На страните **се разясниха** правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Прокурорът: Нямам искания. Не правя отводи към състава на съда.

Адв. Д.: Също нямам искания и не правя отводи към състава на съда.

ДОКЛАДВА се делото с прочитане на частната жалба на адв. Д. – защитник на обвиняемия М. А. С., срещу определението на Окръжен съд –

Пловдив, постановено по ЧНД № 861/2024 г. по описа на същия съд, с което спрямо обв. М. С. е взета мярка за неотклонение **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА**.

Съдебният акт се атакува като неправилен и незаконосъобразен, иска се неговата отмяна и определяне на по-лека мярка за неотклонение по отношение на обвиняемия М. С. – **ДОМАШЕН АРЕСТ**.

Прокурорът: Считам жалбата за неоснователна. Делото е изяснено. Моля да дадете ход на съдебните прения.

Адв. Д.: Поддържам изцяло подадената жалба. Делото е изяснено. Моля да дадете ход на съдебните прения.

Съдът, след съвещание и с оглед изявленията на страните, намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да се даде ход на съдебните прения, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Адв. Д.: Уважаеми апелативни съдии! След щателна проверка на производството пред вас твърдя, че е налице недопустима практика в последно време в нашия съдебен район, в който полицейски служители задържат едно лице, въпреки факта че трябва да има подозрение за извършено престъпление, законът казва, обосновано предположение.

В нашия случай свидетелят, който посочва, че е взимал подаръци от моя подзащитен, а ОС приема, че той разпространявал наркотици, като подарявал вещества на лица, са лицето С. Н., наркотично зависим, който е бил в А. и който никога не е имал нещо общо с нас. Искал съм очна ставка с него, преразпит пред съдия, тъй като при задържането му на същото лице, сега освободено, му е обещано, че ако даде показания срещу моя подзащитен, ще бъде пуснат.

Всички други показания, които са събрани по делото, че в междублоковото пространство имало някакъв чорап, после казал топка, те са разминават показанията. Единият казва „С. каза, че бил купил“; другият – „На

С. му било подарено“. Много се разминават показанията. Но атаката по делото, както вие ще забележите, е срещу лицето Г., което не е могло да бъде заловено. Няма данни за съпричастност на моя подзащитен, няма данни за нещо друго, но моят подзащитен е осъждан - това е големият проблем. В изпитателния срок е извършено ново престъпление, при което съдът винаги взима най-тежката мярка за неотклонение **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА**. Трябва ли сега моят клиент да е в А. до изясняване на обстоятелствата, при които, според мен, домашен арест изцяло би гарантирал неговото ограничаване от някаква престъпна дейност, защото от фактите, събрани там, полицейските служители, въпреки твърденията си, че в междублоковото пространство имало някакви наркотични вещества, аз лично не приемам безспорно това, че е установено, че това е той и там ги съхранява и ги държи, а само намереното в него, защото той беше наркотично зависим – това са 6 пакета бонзай, които той използва. Но тогава ще имаме друга квалификация. Тогава той държи, но не с цел да разпространи и тогава наказателната отговорност е друга и ние ще се признаем за виновни по това, което сме направили, и няма да отиде в затвора. А сега превантивно вие го ограничавате и затваряте.

Моля съда, тъй като смятам, че прокурорът е вещ, а и доказателствата по делото не са достатъчни, смятам, че мярката за неотклонение **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА** беше взета само заради осъждането му преди това, въпреки разминаването в показанията. А това беше и бързо производство и все още по него няма очна ставка за тези огромни разминавания, няма разпит пред съдия. Единият свидетел казва едно, другият твърди друго и аз лично съм искал да бъдат изяснени тези факти. Никой не си постави обаче такава цел. В тази връзка за мен обоснованото предположение е разклатено по отношение на това, че той ще разпространява. Той притежава, не го крием, признаваме го, ще бъдем осъдени за това, но смятам, че наказанието няма наказанието да е лишаване от свобода. Той е бил наркотично зависим и ще има присъда за това. Но по отношение на разпространение, че държи наркотични вещества, атаката по делото е срещу Г.. Ето показанията на свидетеля Е. А.: „Г. ми продава за 4 лева“; В. М., също наркотично зависим: „Г. ми дава в кухнята“. Моля за по-лека мярка за неотклонение, по възможност **ДОМАШЕН АРЕСТ**.

Обвиняемият М. А. С. /за лична защита/: Съгласен съм с казаното от защитника ми. Моля за по-лека мярка за неотклонение.

Прокурорът: Уважаеми апелативни съдии! Жалбата е процесуално допустима. По същество считам, че е неоснователна и недоказана.

В рамките на настоящото производство е необходимо да се установят определени факти и обстоятелства, които са налице, според мен.

На първо място, имаме обосновано предположение, че обвиняемият е извършил престъплението, за което му е повдигнато обвинение и за което по закон се предвижда наказание **ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**.

На следващо място, считам, че е налице реална опасност, в случай че не бъде потвърдена мярката за неотклонение **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА**, взета от окръжния съд, обвиняемият да извърши друго престъпление. И тази опасност се извежда не само от съдебното му минало и от обстоятелството, че деянието е извършено в рамките на изпитателния срок по предходно негово осъждане, но и с оглед на факта, че деянието се отличава със завишена обществена опасност, както и самият деец. Обстоятелството, че част от наркотичните вещества, за които му е подигнато обвинение, са подарени, не означава, че не е налице разпространение.

Считам, че определението на ОС Пловдив е правилно, законосъобразно, в съответствие със събраните доказателства по делото на този етап и моля да го потвърдите като такова.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИТЕ:

Обвиняемият М. А. С.: Моля за домашен арест.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след съвещание, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.64, ал.7 - 8 от НПК.

С протоколно определение № 615 от 15.04.2024 г. по ЧНД № 861/2024 г. съдия от Пловдивския окръжен съд е взел мярка за неотклонение „Задържане

под стража“ на обвиняемия М. А. С. по БП № ***/**** г. по описа на * РУ при ОД на МВР - П..

Срещу определението в законоустановения срок е постъпила частна жалба от адв. А. Д. АК - П. – защитник на обв. С.. Доводите на защитата са в насока за незаконосъобразност и несправедливост на атакуваното определение. Изразява се несъгласие по отношение на приетото наличие на обосновано предположение за съпричастност на обв. С. във вменената му престъпна дейност. За малка част от наркотичните вещества са налице данни, че ги е предоставил и то даром на св. Н.. А за другата част, открити в междублокови пространства, единствените доказателства се съдържат в показанията на полицейските служители. Не се отрича обстоятелството, че С. е осъждан, но това не е достатъчно за да се вземе спрямо него най-тежката мярка за неотклонение. В тази връзка се иска да се измени взетата мярка за неотклонение в по-лека такава, която също би постигнала целите на чл.57 от НПК.

В съдебно заседание обвиняемият С. се явява лично и със своя защитник – адв. Д. като заявяват, че поддържат жалбата по изложените в нея съображения и молят за взимане на по-лека мярка за неотклонение.

Представителят на Апелативна прокуратура предлага определението да бъде потвърдено като сочи, че са налице достатъчно данни, от които да се направи изводът за наличието на обосновано предположение за участието на обв. С. във вменената му инкриминирана дейност. Има и реална опасност обвиняемият да извърши престъпление, предвид на предходното му осъждане, в рамките на чийто изпитателен срок е извършено престъплението по настоящото дело.

Апелативният съд като съобрази доводите на страните и прецени обосноваността и законосъобразността на обжалваното определение намира, че подадената срещу него частна жалба е неоснователна.

По делото правилно е преценено, наличието на обосновано подозрение за съпричастността на обв. М. С. към повдигнатото му обвинение по чл. 354а, ал.1 от НК, за което има събрани достатъчно доказателства. Същото представлява тежко умишлено престъпление, за което се предвижда наказание лишаване от свобода.

В тази насока са писмените доказателства – приложения протокол за обиск изземване, ведно с иззетите наркотични вещества, пакетирани в няколко обекта, както и гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните свидетели, които установяват действията и поведението на обвиняемия. Видът и количеството на иззетите наркотични вещества се установява от изготвената по делото експертна справка.

Поради ограничението на разпоредбата на чл.118 от НПК, следва показанията на провेलите разузнавателни беседи полицейски служители да не се възприемат като относими за доказване на инкриминираната дейтелност.

Обосновано е съобразено, че няма опасност от укриването на обвиняемия С., който е адресно регистриран, с постоянно местоживееене.

Налице е обаче реална опасност от извършване на престъпление. Правилно тази опасност е изведена от обстоятелството, че обвиняемият С. е бил няколкократно осъждан, видно от приложената по делото справка за съдимост на л. 61 - 62 от ДП. Същият е извършил деянието, за което му е повдигнато обвинение в тригодишния изпитателния срок по предходно осъждане на наказание лишаване от свобода в размер на 8 месеца с определение №2702/20.04.2023г. по НОХД № 2489/2023г. на ПРС за престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК със същия предмет.

Намерените в дома му наркотични вещества не са пренебрежително малко количество, така че да сочат за предназначението им само за лична употреба в каквато насока са показанията на св. Н..

На един по-късен етап от наказателното производство би могло отново по-задълбочено да се обсъди въпросът, дали при евентуално внасяне на делото за разглеждане в съда, анализът на доказателствата, установява по несъмнен начин, извършването на инкриминираното деяние от обвиняемия.

В този смисъл на настоящия, макар и ранен етап от разследването, най-адекватна за обв. С. се явява най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража“. И това е така, защото целите, предвидени в чл.57 от НПК не биха могли да се постигнат успешно с вземането на една по-лека мярка за неотклонение.

Това води до извода, че обжалваното определение се явява обосновано и законосъобразно, което налага потвърждаването му и да се остави без

уважение жалбата на защитата на обв. С..

Водим от горното и на основание чл.64, ал.5 – 8 от НПК, Апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 615 от 15.04.2024 г. по ЧНД № 861/2024 г. на Пловдивския окръжен съд, с което е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ на обвиняемия М. А. С. по БП № ***/**** г. по описа на * РУ при ОД на МВР - П..

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10:14 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____